

KISS BENEDEK

Deresedőn

*Bevérződő esték,
hamuszín hajnalok.
Ránk tör az öregség.
Hó füstje kavarog.*

*A régi tábortűz már
a hó füstje mögött
pernyéllik, föl nem sárgáll.
Ezüst ruhánk a köd.*

*Maholnap majd magunkra
maradunk, kedvesem!
Ezüst-ruhába bújva,
de jössz még, jössz velem.*

*Arany tűz nem ragyog már,
csak szemünk hunyorog,
ha egy-egy kaptatónál
karomhoz ér karod.*

*Kabátunk már ezüst köd,
de jössz csak, jössz velem,
míg föntről havat köpköd
az ég ránk szenttelen.*

*Ránk tör az öregség,
akár a tolvajok!
Bevérződő esték,
hamuszín hajnalok.*

Vojtinai tanács

*Ha hülyeség jut az eszedbe –
az még nem vers, barátom!
Ha sok hülyeség jut az eszedbe –
az még nem költészet.
Bár – szó ami szó –
a költőnek alkalmasint
sok hülyeség jut az eszébe,
de nem mindet írja le – annyira
mégse hülye! –
válogat közülük alkalmasint:
ez alkalmas,
ez nem alkalmas,
s végül maga is csodálkozik,
hogy ami maradt
– a jól megválogatott hülyeség –,
bölcseket megszegyenít.*

*Szóval, csak csínján
a hülyeséggel, barátom!*